

S ORIENTAČNÍM BĚHEM DO DALŠÍHO ROZMĚRU

Na předměstí Havířova v Dolní Suché v prostoru zvaném Ježibaba se 21. listopadu konala nenápadná premiéra (podle našich informací určitě republiková, ne-li světová) závodu v využitím 3D mapy.

Foto: Lubomír Tomeček

Jednalo se o 1. závod Ostravské zimní ligy, jehož první část absolvovali závodníci podle mapy, kterou nedostali na papíře, jak je obvyklé, ale v dřevěné krabičce o rozměrech cca 20 x 30 x 8 cm s průhlednou vrchní stranou. Krabička vážila pochopitelně mnohem více než běžná mapa, cca 30 dkg, ale zato obsahovala kompletní detailní model terénu v měřítku cca 1:5000. Měřítka ve svislém směru (dle autora 1:2000) jsem neověřoval, každopádně zřetelné výškových změn bylo zřetelné. Jak bylo napsáno v rozpisu, všechny použité mapové značky byly zvláštní a rozhodně neodpovídaly žádnému standardnímu mapovému klíči, ovšem to je osud průkopníků. Pro lepší představu přináším několik fotografií mapy, i když jsem si vědom toho, že dvourozměrná fotografie je sotva schopná zprostředkovat zážitek z práce s prostorovou mapou.

Pořadatelem závodu byl známý průkopník nových netradičních forem v OB z oddílu SKOB Havířov Libor Krhut. Položil jsem mu proto několik otázek, abych zjistil, odkud pochází inspirace pro tuto opravdu velmi netradiční formu OB závodu.

Pořadatelem závodu byl známý průkopník nových netradičních forem v OB z oddílu SKOB Havířov Libor Krhut. Položil jsem mu proto několik otázek, abych zjistil, odkud pochází inspirace pro tuto opravdu velmi netradiční formu OB závodu.

Otázky na organizátora závodu Libora Krhuta

Jak Tě vůbec napadlo pro svůj již tradiční první závod Ostravské zimní ligy použít prostorovou mapu?

Nápady na závody Zimní ligy přicházejí většinou při některém ze zimních nočních lesních výklusů. V tomto případě mě asi do značné míry inspirovala moje záliba v modelové železnici.

Ohlasy ze strany závodníků jsou vesměs příznivé, jaký je Tvůj pohled na náročnost přípravy tohoto závodu?

Naštěstí přišel nápad na tento závod dostatečně brzy (tuším, že už někdy v únoru 2009), takže jsem měl dostatek času na jeho realizaci. Mapu jsem vyráběl během prázdnin, přibližně 2 až 3 dny v týdnu, vždy pár večerních hodin. Největší problém jsem měl s výběrem vhodného prostoru, na kterém by se závod mohl uspořádat. Stejně ale mělo obrovský podíl na úspěchu závodu nádherné teplé slunečné počasí, z tohoto hlediska jsem měl dost štěstí.

Jak naznačuje Tvá předchozí odpověď, ruční příprava map je přece jen asi příliš náročná na to, aby se takovýto druh map prosadil ve větším měřítku. Pokud bys uvažoval

o zopakování takového závodu, neplánuješ zapojit do přípravy mapy nějaké digitální technologie?

Pokud bych uvažoval o zopakování takového závodu, hlavně bych naplánoval zapojit do přípravy mapy někomu jiného, já už vím, co to obnáší, a asi bych na něco podobného už neměl nervy. Osobně si myslím, že kouzlo map bylo do značné míry dáno jejich ruční výrobou. Každá z map byla originálem a každá byla přece jen trošku jiná než ty ostatní. Plně příznávná ruční výroba také omlouvala různé nepřesnosti, které na každé z map samozřejmě byly. Myslím si, že strojní výrobou, ať už s využitím digitálních nebo i jiných technologií, by zmíněné kouzlo zmizelo.

Jak bylo zmíněno, patříš mezi průkopníky nových přístupů v OB. Můžeš alespoň naznačit, jakým směrem se budou ubírat Tvé úvahy o příštím ročníku Tvého netradičního OB a na co se účastníci mohou těšit?

I z minulých závodů je asi jasné, že mám zálibu v netradičních mapách. Příští rok sice nebude žádná 3D mapa, bude placatá, ale mohu slíbit, že bude zase trochu netradiční. Zimní liga mi dává možnost zkusit ctěné obecenstvo nejen rozhábat, ale snad i trochu pobavit.

Specifika práce s prostorovou mapou

Závod přilákal velké množství závodníků z Ostravy a Havířova, početnou skupinu závodníků z Třince, Frýdku-Místku, a několik závodníků z blízkého Polska (zejména oddíl Jedynka Jastrzebie-Zdrój). I díky pěknému počasí a dobrému zázemí v okolí restaurace byl závod pro všechny příjemným zážitkem. Během závodu se ukázala také jistá specifika práce s pro-

storovou mapou. Nejde jen o poněkud odlišné čtení mapy, a zejména určení přesného umístění kontroly (bylo třeba velmi pozorně číst popisy), ale také samotné fyzické provedení mapy činilo některým závodníkům potíže. Samotné držení mapy spolu s buzou v jedné ruce mohlo být zejména pro závodníky s rukama menších velikostí poněkud obtížné. Ze závodu vyplynula zajímavá zjištění ohledně držení mapy: dámy nejčastěji volily „mateřské“ držení mapy křížem přes ruku, zatímco pánové „diplomatické“ pod paží, s pochopitelným častějším přesunem před sebe, neboť v poloze pod paží je mapu těžké číst. Je to vidět i na fotkách. Pozdější vítězka kategorie B si dokonce při pádu na roh mapy lehce poranila obličej, ale jsem si jist, že než se vdá, určitě se jí zranění zahojí.

Na závěr bych chtěl organizátorovi závodu poděkovat za přípravu tohoto zajímavého závodu. Další fotky z tohoto závodu naleznete na adresách http://larchiv.rajce.idnes.cz/1.zavod_SZL_09_10_Jezibaba_3D/ (fotky autora mapy) <http://regesport-2.blog.cz/0911/uz-je-to-tady> (blog L. Tomečka)

Výsledky závodu: <http://skobhav.webzdarma.cz>

Foto: Lubomír Tomeček

Tomáš Sochor
tsochor@post.cz

Foto: Libor Krhut

Foto: Libor Krhut